

СУТЬ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ В КОНТЕКСТІ РЕФОРМ

THE ESSENCE OF EXECUTIVE PROCEEDINGS IN THE CONTEXT OF REFORMS

У статті розкрито сутнісні ознаки виконавчого провадження в контексті реформ. Відзначено, що реформування системи виконавчого провадження розпочалося у 2016 році внаслідок ухвалення Законів України «Про виконавче провадження» та «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів», згідно з якими функції з примусового виконання частково були покладені на приватних виконавців. З'ясовано, що повномасштабне вторгнення російського агресора на територію України та введення воєнного стану кардинально змінили ситуацію в країні, особливо ситуацію в системі виконання судових рішень. Розкрито сутнісні аспекти виконавчого процесу, що висвітлені у положеннях Законів України «Про внесення змін до деяких законів України щодо діяльності приватних виконавців та примусового виконання судових рішень, рішень інших органів (посадових осіб) у період дії воєнного стану» від 27.07.2022 № 2455-IX та «Про внесення змін до деяких законів України щодо окремих особливостей організації примусового виконання судових рішень і рішень інших органів під час дії воєнного стану» № 3048-IX. Наголошено на тому, що реформування системи виконавчого провадження не можливе без цифрових технологій, і на фоні підвищення ролі таких технологій у виконанні судових рішень та рішень інших органів, як у державній практиці, так і в приватній, виникає необхідність встановлення додаткових орієнтирів їх розвитку. Розглянуто головні пріоритети виконавчого процесу, що висвітлені у законопроекті № 9363 «Про внесення змін до деяких законів України щодо цифровізації виконавчого провадження» від 07.06.2023 року. Констатовано, що цифровізація виконавчого провадження має на меті покращити виконання судових рішень та рішень інших органів та підвищити ефективність діяльності державних і приватних виконавців, з метою максимального усунення людського фактора у виконавчому процесі щодо впливу на органи та особи, які виконують судові рішення та рішення інших органів, як сторони виконавчого провадження.

Ключові слова: публічне управління, виконавче провадження, приватний виконавець, державний виконавець, Міністерство юстиції України, реформування системи виконавчого провадження, цифровізація виконавчого провадження, публічне управління.

The article reveals the essential features of enforcement proceedings in the context of reforms. It is noted that the reform of the enforcement proceedings system began in 2016 as a result of the adoption of the Laws of Ukraine "On Enforcement Proceedings" and "On Bodies and Persons Enforcing Judgments and Decisions of Other Bodies", according to which the enforcement functions were partially assigned to private enforcement officers. The author establishes that the full-scale invasion of Ukraine by the Russian aggressor and the introduction of martial law have dramatically changed the situation in the country, especially the situation in the system of enforcement of court decisions. The author reveals the essential aspects of the enforcement process covered by the provisions of the Laws of Ukraine "On Amendments to Certain Laws of Ukraine on the Activities of Private Enforcement Officers and the Enforcement of Court Decisions and Decisions of Other Bodies (Officials) during Martial Law" No. 2455-IX dated 27.07.2022 and "On Amendments to Certain Laws of Ukraine on Certain Peculiarities of the Organization of Enforcement of Court Decisions and Decisions of Other Bodies during Martial Law" No. 3048-IX. It is emphasized that reforming the enforcement proceedings system is impossible without digital technologies, and against the background of the increasing role of such technologies in the enforcement of court decisions and decisions of other bodies, both in public and private practice, there is a need to establish additional guidelines for their development. The author examines the main priorities of the enforcement process set out in the draft law No. 9363 "On Amendments to Certain Laws of Ukraine on Digitalization of Enforcement Proceedings" dated 07.06.2023. It is stated that the digitalization of enforcement proceedings aims to improve the enforcement of court decisions and decisions of other bodies and to increase the efficiency of public and private enforcement officers, with a view to maximizing the elimination of the human factor in the enforcement process in terms of its impact on the bodies and persons which enforce court decisions and decisions of other bodies as parties to enforcement proceedings.

Key words: public administration, enforcement proceedings, private enforcement officer, state enforcement officer, Ministry of Justice of Ukraine, reform of the enforcement proceedings system, digitalization of enforcement proceedings, public administration.

УДК 351

DOI <https://doi.org/10.32782/pma2663-5240-2023.35.20>

Гбур З.В.

д.н. держ. упр., професор, професор кафедри управління охороною здоров'я та публічного адміністрування, Національний університет охорони здоров'я України імені П.Л. Шупика
ORCID ID: 0000-0003-4536-2438

Постановка проблеми у загальному вигляді. Україна проходить складний період реформ у кількох сферах, зокрема і у сфері виконавчого провадження. Немає сумніву, що успіх будь-якої розпочатої реформи є важливим, але успішна реформа процедур виконання судових рішень та інших інституційних рішень в Україні, ймовірно, матиме позитивний вплив на сфери правового поля та суспільного життя нашої країни. Дослідження засвідчують,

що виконавче провадження донедавна вважалося слабкою ланкою механізму захисту прав громадян і юридичних та фізичних осіб, що, зі свого боку, вимагає проведення реформи у цій сфері.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання реформування системи виконавчого провадження є предметом досліджень багатьох вчених. Зокрема Ганкевич О. зазначає, що запровадження інституту приватних

виконавців та віднесення їх до повноважень органів публічної влади, а також відповідальності суддів за незаконність змісту судових рішень та контроль за цим процесом підвищить ефективність реформи виконавчого провадження, що полягатиме у наступному:

1) зменшиться навантаження на судового виконавця;

2) скоротяться виконавчі процедури та підвищиться рівень повернення виконаних документів;

3) зменшаться корупційні схеми у системі примусового виконання рішень, адже приватні виконавці не зацікавлені в заниженні вартості продажу арештованого майна;

4) відбудеться економія бюджетних коштів;

5) скорочення штату державної служби посилює тенденцію до виконання судових рішень, що сприятиме зміцненню позитивного іміджу України на міжнародній арені та всередині країни [1, с. 63].

Овчаренко О. досліджує питання цифровізації виконавчого процесу, на основі чого наголошує, що подальша цифровізація виконавчого процесу полягає насамперед у запровадженні електронної взаємодії між усіма учасниками виконавчого процесу, відповідними органами державної влади та юридичними особами, а також фізичними особами, державними виконавцями та державними службовцями, з метою надання судовим виконавцям доступу до державних реєстрів, необхідного для здійснення виконавчої діяльності. На думку вченого, електронний арешт коштів боржника та списання активів, створення Автоматизованої системи виконавчого провадження з підключенням до Єдиного державного реєстру виконавчих документів становитиме частину Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи [2, с. 85-86].

Сергієнко Н. відзначає, що суть відновлення виконавчого провадження можна розуміти як повернення правовідносин з меж виконавчого процесу у межі виконавчого провадження, що відобразатиме такі аспекти:

1) визнання незаконним виконавчого провадження та скасування його завершення внаслідок припинення або повернення виконавчих документів стягувачу;

2) для суттєвого, належного та своєчасного поновлення прав стягувача необхідно повторно провести виконавчі дії у вже закінченому виконавчому провадженні, якщо відбулося протиправне завершення виконавчого процесу;

3) за своєю суттю відновлення виконавчого провадження суттєво відрізняється від скасування примусового виконання рішення і не

може бути застосовано одночасно (оскільки різна їх суть і різні підстави звернення);

4) відновлення виконавчого провадження має мати чіткий уніфікований алгоритм з повним обґрунтуванням [3, с. 174].

Виділення невіршених раніше частин загальної проблеми. Тлумачення суті виконавчого провадження з погляду реформування вченими висвітлює лише окремі засади такого процесу, однак сучасний практичний аспект залишається недостатньо вивченим.

Метою статтю є розкриття сутнісних ознак виконавчого провадження в контексті реформ.

Виклад основного матеріалу. Реформування системи виконавчого провадження розпочалося у червні 2016 року. Так, Верховна Рада України ухвалила Закони України «Про виконавче провадження» [4] та «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» [5]. Згідно із законодавчими нововведеннями функції з примусового виконання частково були покладені на приватних виконавців.

Головою метою реформування системи виконавчого провадження стала докорінна зміна чинної в Україні системи примусового виконання рішень з метою трансформації її на оперативну та ефективну для стягувачів. Законодавчі нововведення також передбачають запровадження цифрових технологій обробки в усіх публічно доступних виконавчих провадженнях, тобто про впровадження автоматизованої системи виконавчого провадження, яка відображає дані про реєстрацію виконавчих документів, а також документів виконавчого провадження, облік виконавчих дій, ведення Єдиного реєстру боржників.

Повномасштабне вторгнення російського агресора на територію України та введення воєнного стану кардинально змінили ситуацію в країні, особливо ситуацію в системі виконання судових рішень. З огляду на це, план досягти європейського показника щодо вдосконалення системи виконавчого провадження залишається поки нереалізованим. Попри те, навіть до початку повномасштабної російсько-української війни такий показник був досить низьким, а після 24 лютого 2022 року сфера примусового виконання рішень в Україні практично припинилася, що призвело до того, що приватні виконавці зіткнулися зі значною кількістю перешкод як об'єктивного, так і правового характеру [6].

З огляду на введення воєнного стану в Україні були внесені законодавчі зміни у виконавчий процес та у систему виконавчого провадження зокрема. Так, у серпні 2022 року

набув чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо діяльності приватних виконавців та примусового виконання судових рішень, рішень інших органів (посадових осіб) у період дії воєнного стану» від 27.07.2022 № 2455-IX [7], яким, базуючись на положеннях Закону України «Про порядок ведення воєнного стану» [8], передбачено, що:

1. Перебіг строків розгляду Дисциплінарною комісією подань про притягнення до дисциплінарної відповідальності окремих приватних виконавців та прийняття рішення про накладення дисциплінарного стягнення на таких суб'єктів зупиняється до припинення або скасування воєнного стану в Україні, що встановлюється згідно частини першої статті 40 цього Закону.

2. Відомості, які відповідно до цього Закону підлягають внесенню до Єдиного реєстру приватних виконавців України, вносяться Міністерством юстиції України за відповідної можливості.

3. Планові та позапланові перевірки діяльності приватних виконавців не проводяться. Якщо на час введення воєнного стану позапланові перевірки діяльності приватних виконавців не проводились, то такі перевірки будуть проведені в порядку, визначеному Міністерством юстиції України за письмовою заявою учасника виконавчого провадження щодо рішення, дії чи бездіяльності приватного виконавця після того, як буде скасовано чи припинено воєнний стан.

4. Діяльність приватних виконавців може бути зупинена на один місяць наказом Міністерства юстиції України згідно з поданням керівника структурного підрозділу Міністерства юстиції України. Зазначене вище визначає реалізацію державної політики у сфері примусового виконання рішень, погоджених не менш як п'ятьма членами Дисциплінарної комісії за виявленням ознак серйозних порушень (мотивоване обґрунтування серйозності порушень зазначається в тексті Положення) приватним виконавцем під час виконання професійних обов'язків. Міністерство юстиції України протягом 5 робочих днів після закінчення чи припинення воєнного стану видає наказ про відновлення діяльності приватних виконавців. Крім цього, варто відзначити, що наказ, виданий Міністерством юстиції України про зупинення діяльності приватного виконавця можна оскаржити у суді.

11 квітня 2023 року Верховною Радою України ухвалено Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо окремих особливостей організації примусового виконання судових рішень і рішень інших орга-

нів під час дії воєнного стану» № 3048-IX [9]. Так, цей документ у новій редакції встановлює пункт 10-2 розділу XIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про виконавче провадження» [4], згідно з чим внесено зміни до порядку розпорядження коштами фізичних осіб-боржників, на які накладено арешт органами державної влади або приватними виконавцями на період дії воєнного стану в Україні, встановленого Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 [10].

Новими законодавчими змінами зазначено, що фізична особа-боржник, на кошти якої виконавцем на певний строк накладено арешт, може здійснювати видаткові операції з поточного рахунку у сумі не більше двох розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої на календарний місяць, що визначена Державним бюджетом України на 1 січня поточного року, а також має право сплачувати податки, збори, які нараховуються без урахування такого арешту, але за вимоги, що призначення поточного рахунку – це здійснення видаткових операцій.

У випадках накладення арешту на грошові суми, що знаходяться на кількох поточних рахунках одного боржника в одному банку або на поточних рахунках в різних банках, а також у разі наявності кількох виконавчих проваджень арешт накладається лише на один поточний рахунок фізичної особи-боржника. Водночас кількість виконавчих проваджень не підлягає стягненню та не впливає на суми, за якими окремі боржники можуть здійснювати виплатні операції.

Для визначення такого банківського рахунку фізична особа-боржник повинна подати заяву про ідентифікацію поточного рахунку до державного чи приватного виконавця, який наклав арешт на кошти фізичної особи-боржника.

Державні та приватні виконавці повинні винести рішення про призначення поточного рахунку фізичної особи-боржника для проведення видаткових операцій протягом двох робочих днів з дня надходження відповідної заяви, а також не пізніше наступного робочого дня після оголошення рішення надати/надіслати відповідну постанову у банку та перевірити, чи відкрито інше виконавче провадження щодо фізичної особи-боржника боржника та, якщо щодо нього відкрито інше виконавче провадження, надіслати відповідні постанови до державного чи приватного виконавця, який здійснює примусове виконання щодо цієї фізичної особи-боржника.

При цьому поточний рахунок, зазначений у відповідній ухвалі, визнається призначеним для здійснення видаткових операцій у рам-

ках відповідного виконавчого провадження. Зупинення виконання виконавчих актів або зупинення виконавчого провадження не є підставою для відмови у встановленні поточного балансу видаткових операцій.

У разі отримання постанови державного або приватного виконавчого органу про відкриття поточного рахунка фізичної особи-боржника для проведення видаткових операцій банк здійснює видаткові операції в розмірі відповідної суми з рахунка, зазначеного в ухвалі.

Крім того, юридичні особи (боржники, самозайняті особи (які використовують тимчасову роботу у ФОП)), у яких органами державної влади та приватними виконавцями накладено арешт на кошти, можуть здійснювати видаткові операції лише за поточним рахунком, а також виплачувати заробітну плату в розмірі не більше ніж п'ятикратний місячний розмір мінімальної заробітної плати за кожного працівника підприємства або самозайнятого підприємства, і податки, збори та одноразові внески за зобов'язаннями щодо соціального забезпечення. Контроль за дотриманням вимог, встановлених законодавством, при проведенні платежів покладається на посадових осіб юридичної особи, боржника або самозайнятої особи [9].

Варто також зазначити, що у новій редакції пункту 10-2 розділу XIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про виконавче провадження» [4] не передбачено:

1. Припинення накладення арешту на заробітну плату на період воєнного стану в Україні (призупиняється застосування арешту лише щодо пенсій та допомоги, за винятком стягнення аліментів, рішень про відшкодування шкоди, заподіяної ампутацією, іншим ушкодженням здоров'я або смертю внаслідок скоєння злочину громадянином країни-окупанта, який встановлено боржником).

2. Заборону примусового виконання наказів нотаріуса (за винятком відкриття виконавчого провадження на підставі наказу нотаріуса за кредитними договорами, які не були нотаріально посвідчені).

Також Законом України «Про внесення змін до деяких законів України щодо окремих особливостей організації примусового виконання судових рішень і рішень інших органів під час дії воєнного стану» № 3048-IX [9] внесено зміни до пункту 6-1 розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» [5], який регулює діяльність приватних виконавців на період воєнного стану в Україні, зокрема:

1. Міністерством юстиції України призупинено діяльність окремих виконавців, які не здійснюють свої повноваження на посаді, перебувають за межами України або проходять військову службу відповідно до законодавства.

2. Передбачено зміну виконавчих актів приватними виконавцями, у роботі яких є незакінчені виконавчі документи за умови, що офіси таких виконавців розташовані на території регіонів, на яких тривають активні бойові дії, або які належать до тимчасово окупованих, для продовження виконання таких виконавчих документів.

Реформування системи виконавчого провадження не можливе без цифрових технологій, і на фоні підвищення ролі таких технологій у виконанні судових рішень та рішень інших органів, як у державній практиці, так і в приватній, виникає необхідність встановлення додаткових орієнтирів їх розвитку.

Важливу роль використання цифрових механізмів у процесі виконання виконавчого провадження підтверджує зареєстрований у Верховній Раді України законопроект № 9363 «Про внесення змін до деяких законів України щодо цифровізації виконавчого провадження» від 07.06.2023 року [11], який визначає основні принципи цифровізації виконавчого процесу. У проекті закону висвітлено потребу необхідності заміни застарілих заходів примусового виконання рішень у сфері арешту активів (механізму арешту активів (коштів), реєстрації іпотеки) та їх модернізації шляхом цифровізації та оптимізації боржників щодо процедури арешту активів.

Цей законопроект розроблено згідно з вимогами розпорядження Кабінету Міністрів України від 14.03.2023 № 221-р. [12] щодо виконання пункту 486 Плану пріоритетних дій Уряду на 2023 рік. Згідно з Планом, реалізація законопроекту спрямована на вдосконалення процедури примусового виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) шляхом цифровізації окремих етапів виконавчого провадження та, зокрема, забезпечення взаємодії виконавця з органами державної влади, банківськими та іншими фінансовими установами. Крім того, законопроектом передбачено запровадити автоматичний арешт коштів боржників з банківських рахунків та забезпечити реалізацію взаємодії між Єдиним реєстром боржників та іншими реєстрами для запобігання відчуженню майна боржників.

Важливими законодавчими змінами у сфері цифровізації системи виконавчого провадження у разі ухвалення Верховною Радою України цього документа можуть бути:

1. Розширення функціональних можливостей системи, особливо щодо взаємодії виконавців з органами державної влади, банками, іншими фінансовими установами, небанківськими провайдерами платіжних послуг та емітентами електронних грошей.

2. Удосконалення порядку стягнення коштів боржника з рахунків банків та інших фінансових установ, що здійснюється шляхом інформаційної взаємодії між виконавцем та окремими суб'єктами для автоматичного арешту коштів.

3. Забезпечення обов'язкової процедури зв'язку з банками та іншими фінансовими установами з ціллю інформаційної взаємодії для автоматичного арешту коштів.

4. Автоматизація процесу виключення даних про фізичних осіб чи зняття арештів із залишків на рахунках, виключаючи інформацію про фізичних осіб з Єдиного реєстру боржників, коли є достатньо коштів для задоволення вимог стягувача щодо реалізації виконавчого провадження [11].

Запропоновані зміни сприятимуть оптимізації стадій виконавчого провадження та умов застосування заходів примусового стягнення, підвищать ефективність виконавчого провадження, а також сприятимуть боротьбі з корупцією та відновленню довіри до публічного управління. Тому ухвалення цього законодавчого документа Верховною Радою України дозволить підвищити рівень примусового виконання рішень шляхом цифровізації виконавчих процедур та полегшення сумлінним боржникам погашення боргів.

Варто зауважити, що цифровізація виконавчого провадження має на меті покращити виконання судових рішень та рішень інших органів та підвищити ефективність діяльності державних і приватних виконавців, з метою максимального усунення людського фактора у виконавчому процесі щодо впливу на органи та особи, які виконують судові рішення та рішення інших органів, як сторони виконавчого провадження.

Також законопроект № 9363 «Про внесення змін до деяких законів України щодо цифровізації виконавчого провадження» від 07.06.2023 року [11] закладає основу для автоматизації виконавчих процедур, зокрема:

1. Взаємодію з державними та приватними виконавцями, іншими державними установами, банками, іншими фінансовими установами, небанківськими провайдерами платіжних послуг та емітентами електронних грошей.

2. Виконавці отримують інформацію про боржників, майно, доходи та кошти, у тому числі конфіденційну, з державних електро-

них баз і реєстрів та інших автоматизованих інформаційних систем.

При цьому, враховуючи, що впровадження функціонального блоку автоматизованої системи виконавчого провадження залежить від успішної взаємодії з іншими органами та установами, Міністерство юстиції України не передбачає включати опції автоматичного створення або доставки документів або автоматичної обробки отриманої інформації через негативний досвід у попередні роки. Реалізація цих функцій можлива лише за активної згоди та підтримки відповідних носіїв інформації. Без такої згоди взаємодія зрештою залишається на рівні надсилання письмового запиту, однак при цьому виконавцям може бути наданий доступ до відповідної бази даних тоді, коли буде узгоджено формат обміну інформацією в електронному вигляді.

Висновки. Підсумовуючи, доцільно зауважити, що у результаті вивчення сутнісних ознак виконавчого провадження в контексті реформ висвітлено особливості законодавчих нововведень, які виділяють головні аспекти реформування виконавчого процесу в Україні, зокрема це Закони України «Про виконавче провадження» та «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів». Що стосується сучасного етапу, який характеризується введенням воєнного стану в Україні, то сутнісні ознаки виконавчого провадження висвітлено у Законах України «Про внесення змін до деяких законів України щодо діяльності приватних виконавців та примусового виконання судових рішень, рішень інших органів (посадових осіб) у період дії воєнного стану» та «Про внесення змін до деяких законів України щодо окремих особливостей організації примусового виконання судових рішень і рішень інших органів під час дії воєнного стану». Попри те, проведений аналіз законодавчих документів дозволив виокремити пріоритетні напрямки реформування виконавчого процесу в Україні, реалізація яких відбудеться найближчим часом, зокрема це стосується проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо цифровізації виконавчого провадження.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ганкевич О. М. Інститут приватного виконавця в Україні: деякі теоретичні, законодавчі та практичні аспекти. *Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України: Збірник наукових статей*. 2018. Вип. 46. С. 56-66.
2. Овчаренко О. М. Реформа системи судоустрою та виконавчого провадження: виклики післявоєнної відбудови України. *Юридичний бюлетень*. 2023. Випуск 29. С. 77-89.

3. Сергієнко Н. А. Відновлення виконавчого провадження: проблеми правового регулювання. *Юридичний вісник*. 2020. № 3. С. 170-176.

4. Про виконавче провадження: Закон України; Перелік від 02.06.2016 № 1404-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19#Text>

5. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів: Закон України від 02.06.2016 № 1403-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1403-19#Text>

6. Чепурний Віталій. Виконавче провадження в умовах війни: нові виклики і давні проблеми. *Юридична практика*. 2023. URL: <https://pravo.ua/vykonavche-provadhennia-v-umovakh-viiny-novi-vyklyku-i-davni-problemy/>

7. Про внесення змін до деяких законів України щодо діяльності приватних виконавців та примусового виконання судових рішень, рішень інших органів (посадових осіб) у період дії воєнного стану: Закон України від 27.07.2022 № 2455-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2455-20#Text>

8. Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 12.05.2015 № 389-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text>

9. Про внесення змін до деяких законів України щодо окремих особливостей організації примусового виконання судових рішень і рішень інших органів під час дії воєнного стану: Закон України від 11.04.2023 № 3048-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3048-20#Text>

10. Про введення воєнного стану в Україні: Указ Президента України від 24.02.2022 № 64/2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/64/2022#Text>

11. Проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо цифровізації виконавчого провадження № 9363 від 07.06.2023. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/42073>

12. Про затвердження плану пріоритетних дій Уряду на 2023 рік: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 14 березня 2023 р. № 221-р. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-zatverdzhennia-planu-priorytetnykh-dii-uriadu-na-2023-rik-221r-140323>